

ผลการประเมินคุณภาพวารสารที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI รอบที่ 4 พ.ศ. 2563-2567 และวารสารใหม่ที่ต้องการเข้าสู่ฐานข้อมูล TCI พ.ศ. 2562 และ พ.ศ. 2563

ผลการประเมินคุณภาพวารสารที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI รอบที่ 3 (รับรองผลถึง 31 ธันวาคม 2562)

Show **10** entries

Search:

No.	Journal Name English	Journal Name Local	ISSN	E-ISSN	TCI Tier	Date for next submission
* 650	Research and Development Journal, Loei Rajabhat University	วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย	1905-1867	-	2	ไม่ก่อนวันที่ 1 ม.ค. 2564 *

วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

Research and Development Journal, Loei Rajabhat University

ISSN 1905-1867

ปีที่ 16 ฉบับที่ 56 เมษายน - มิถุนายน 2564

บทบาทของหน่วยงานภาครัฐและเครือข่ายในการดูแลคนไร้บ้านในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์

1

นันทิยา สัตยวาทิ รดา อนุตตรวิฑูรย์ สิริพงศ์ พรหมวิชัย

* ความเป็นไปได้ในการรวมกลุ่มเครือข่ายธุรกิจ (Cluster) และสถานการณ์การขับเคลื่อนการตลาดของผ้าทอพื้นเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์
จตุพร จันทรียะ

11

การจัดการรูปแบบกิจกรรมการสืบราชได้เพื่อเพิ่มมูลค่าการเศรษฐกิจให้กับผู้สูงอายุ เทศบาลตำบลชนบท อำเภอชนบท จังหวัดขอนแก่น
รวิณณ์ มินทรา วิชัยพร ยามานป้อม สัณญา เนียมเปรม กาญจนา ศรีบุญรินทร์

22

การสืบมูลค่าเพิ่มให้กับข้าวหอมมะลิพันธุ์พื้นเมืองในอำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี
วริศรา สุมทิพย์กุล ทมล เรืองเดช

31

บัญชีครัวเรือน: เครื่องมือในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลเพื่อจัดการหนี้สิน กรณีศึกษาชุมชนบ้านแม่ชัย อำเภอมะนัง จังหวัดยะลา
สวัสดิ์ หาทิน เสธสุภา ปรีชาเนต

43

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกด้านการท่องเที่ยวในมาวันเกษตรภาคอีสาน เพื่อสร้างภาพลักษณ์สู่มาวันเกษตร
กลุ่มประเทศอนุภูมิภาคสุมาตรา
กิตติธณกิต สุพรรณ

54

ศึกษาความต้องการคุณลักษณะของบุคลากรแผนก Sea Freight บริษัท Freight Forwarder ในเขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร
สุนทร พุฒิวร สิริวิมล ทลันเกิด สุภารัตน์ สรวงพันธุ์ ไรรัตน์ นิลทิพย์พรพิชญา อัจฉราภรณ์ คำแก้ว

64

ปัจจัยการบริหารจัดการที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

75

กนิษฐา หอมจันทร์ พงษ์ศักดิ์ เพชรพิศัย วิษะดา วรรณทวนิช

ความร่วมมือในการพัฒนาของภูมิภาค ท้องถิ่น และพื้นที่สู่ความเข้มแข็งของชุมชนภายใต้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในเทศบาลตำบลแก้วหรือ
อำเภอแก้วหรือ จังหวัดชัยภูมิ

86

อภิชาติ ถาวรสิน ไพรัช บุณยประทองวรส สิกถิธล วรศปรัชญา

บทบาทพระภิกษุธรรมสุธีกับการพัฒนาจริยธรรมประชาชน

97

บุษวิวัฒน์ บุณยทวรส

VOL 16, NO 56, April - June 2021

Page

Caring Role of Government and Other Network Sector for Homeless People in Muang Nakhon Sawan District, Nakhon Sawan Province Nuntiya Sattayawatee Rata Anuttarangoon Dhirapong Promwichai	1
The Possibility to Combine Business Networking Groups (Cluster) and the Market Competition Situation of Woven Fabrics in Phetchabun Province Jatupon Janpet	11
The Management Pattern for Revenue-Generating Activities to Enhance the Economic Value to the Elderly in Chonanbot Municipality, Chonanbot District, Khon Kean Province Rawat Mantra Vilaiporn Yakampom Sanya Nreemprem Kanjana Sriburin	22
The Creating Added Value for Chaiya Native Rice in Chaiya District, Surat Thani Province Waritsara Somkeatkun Kamon Ruengdet	31
Household Accounting: Personal Financial Planning Tools for Household's Debt Management: A Case Study of Ban Mae Khimook Community, Mae Chaem District, Chiang Mai Province Sawad Hakin Setasuda Predhanont	43
An Analysis of Internal and External Environment in Tourism of Isan Agriculture Fair to Create an Image for Becoming to be Greater Mekong Subregion Agriculture Fair Kittanathat Suphan	54
A Study of the Desirable Qualifications of Personnel in the Sea Freight Department of Freight Forwarder Companies in Van Nawa, Bangkok Suntaree Puttiworn Silivimol Klankred Sutharut Sanguanpun Irin Nitipatpornpanya Atcharaporn Kumgaew	64
Management Factors Affecting the Effectiveness of Srinakharinwirot University Kanitha Homchan Pongsak Phetsatit Wiyada Waranonwanich	75
Development Cooperation Among Region, Locality, and Area to Strengthen Community by Applying the Philosophy of Sufficiency Economy in Kaeng Khro Sub-District Municipality, Kaeng Khro District, Chaiyaphum Apichit Duangthisan Pairat Bunprakopwong Sittidet Wongprachya	86
Role of Phra Bhataradhammasuthee (Suphat Soowattana) and Population Moral Development Boonyawat Boontawong	97

Research and Development Institute
234 Loei-Chiangkan Road, T.Muang A.Muang, Loei 42000
Tel. 0-4283-5223-8 ext 41141-2, 0-4280-8000 ext 51143 Fax 0-4281-1143
<https://so05.tci-thaijo.org/index.php/researchjournal-lru>, E-mail: research_lru@hotmail.com

วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

Research and Development Journal, Loei Rajabhat University

ปีที่ 16 ฉบับที่ 56 เดือนเมษายน – มิถุนายน พุทธศักราช 2564

วัตถุประสงค์

วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย เป็นวารสารระดับชาติที่ส่งเสริมและเผยแพร่ผลงานทางวิชาการที่มีคุณภาพในลักษณะของบทความวิชาการ (Academic article) บทความวิทยานิพนธ์ (Thesis article) และบทความวิจัย (Research article) ของนักวิชาการ คณาจารย์ นิสิต นักศึกษา ในด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และสาขาอื่นๆ ในด้านสหวิทยาการด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ โดยครอบคลุมสาขามานุษยวิทยา นิเทศศาสตร์ วารสารศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ บริหารธุรกิจและการจัดการ ประวัติศาสตร์ นิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ สังคมวิทยา ภาษาศาสตร์ พัฒนาสังคม พัฒนาชุมชน เป็นต้น ทั้งนี้บทความที่ลงตีพิมพ์และเผยแพร่จะต้องผ่านการกลั่นกรองจากคณะกรรมการ (Peer review) ซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายในและภายนอก มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย อย่างน้อยบทความละ 2 ท่าน โดยผู้พิจารณาไม่ทราบชื่อผู้แต่ง และผู้แต่งไม่ทราบชื่อผู้พิจารณา (Double-blind peer review)

ที่ปรึกษา

ผศ.ดร.เชาว์ อินโย

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

ผู้ทรงคุณวุฒิกลั่นกรองบทความ (Peer Reviews)

รศ.ดร.ธัญวัฒน์ รัตนศักดิ์

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ผศ.ดร.ชญากัณฑ์ ก่ออารีโย

คณะศิลปศาสตร์ประยุกต์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

รศ.ดร.กล้าหาญ ณ น่าน

คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ผศ.ดร.วุฒพงศ์ ลาภเจริญ

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมือง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ผศ.ดร.ประเสริฐ ธิลาว

คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

รศ.ดร.โสวิทย์ บำรุงภักดิ์

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่น

ผศ.ดร.ประโยชน์ สงกลิ่น

วิทยาลัยการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ผศ.ดร.อารีรัตน์ ปานศุภวัชร

คณะการบัญชีและการจัดการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

รศ.ดร.พิมพ์ระวี ไรจน์รุ่งสัจย์

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

รศ.ดร.วีระกิตติ์ เสาร์ม

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ดร.ปิยะ กล้าประเสริฐ

ผศ.ดร.เอมอร แสนภูวา

ผศ.ดร.ธนาญ ภูววิทยาร

รศ.ดร.ธนวิทย์ บุตรอุดม

รศ.ดร.สืบชาติ อันทะไชย

ผศ.ดร.วิกานดา เกษตรเยี่ยม

ผศ.ดร.อรทัย เลียงจินดาถาวร

ผศ.ดร.พิมพ์มาดา วิชาศิลป์

รศ.ดร.รัตนา วงศ์ศรีมีเดือน

รศ.ดร.รุ่งระวี วีระเวสส์

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

คณะบริหารธุรกิจและการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

โรงเรียนการท่องเที่ยวและการบริการ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้า

กองบรรณาธิการ

รศ.ดร.นัยนา อรรถนาค

รศ.ดร.พรสวรรค์ ศิริภิญโญภรณ์

ผศ.ดร.ยี่งักดิ์ ศุขโคตร

ผศ.ดร.ไพฑูรย์ มนต์พานทอง

ผศ.ดร.พิมพ์มาดา วิชาศิลป์

รศ.ดร.รัตนา วงศ์ศรีมีเดือน

รศ.ดร.รุ่งระวี วีระเวสส์

ผศ.ดร.ไพโรจน์ นวลนุ่ม

ผศ.ดร.อรทัย เลียงจินดาถาวร

ผศ.ดร.เอมอร แสนภูวา

ผศ.จักรกฤษ สถาปนศิริ

รศ.ดร.วีระกิตติ เสารัมย์

รศ.ดร.รักษนก แสงภักดีจิต

ผศ.ดร.ขวัญฤดี พรชัยทิวัดต์

ผศ.ดร.วิภาวี กฤษณะภูติ

รศ.ดร.โสวิทย์ บำรุงภักดิ์

รศ.ดร.สุทธิชัย หล่อตระกูล

รศ.ดร.ธนวิทย์ บุตรอุดม

มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

มหาวิทยาลัยนเรศวร

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่น

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

บรรณาธิการอำนวยการ

ผศ.ดร.สุพรรณิณี พฤกษา

รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและประกันคุณภาพ

บรรณาธิการ

ดร.สัณชัย เกียรติทรงชัย

ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

ดร.รุ่งกานต์ อินทวงศ์	รองผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา ฝ่ายวิจัยและพัฒนา
ดร.วิศิษฐ์ศิริ ชูสกุล	รองผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา ฝ่ายบริการวิชาการ
ดร.เนตรนภา พงเพ็ชร	รองผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา ฝ่ายโครงการพระราชดำริ
ดร.ขวัญคนิษฐ์ อินทรตระกูล	รักษาราชการแทนหัวหน้างานวิจัยและพัฒนา
นายคุณชาติ ศิริวัลลภ	รักษาราชการแทนหัวหน้างานสารสนเทศการวิจัย
นายพงศ์พัฒน์ เหล่าคนคำ	รักษาราชการแทนหัวหน้างานบริหารวิชาการและทรัพยากรมนุษย์

เจ้าหน้าที่ประจำกองบรรณาธิการ

นางสุพัตรา จันทรรอด	นักวิจัยสถาบันวิจัยและพัฒนา
นางสาวปรัดถกร พลดาหาญ	พนักงานสถาบันวิจัยและพัฒนา
นายปริญญา จิตรโคตร	พนักงานสถาบันวิจัยและพัฒนา
นางสาวกมลศรี ราชวงษา	พนักงานสถาบันวิจัยและพัฒนา
นายปริญญา ยะคันทะ	พนักงานสถาบันวิจัยและพัฒนา

เจ้าของ

สถาบันวิจัยและพัฒนา ชั้น 4 อาคารที่ 20 มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
ถนนเลย-เชียงคาน ตำบลเมือง อำเภอเมือง จังหวัดเลย 42000
โทร. 042-835223-8 ต่อ 41141-2, 042-808000 ต่อ 51143, 086-643-7010 โทรสาร 042-813061
E-mail: research_lru@hotmail.com
เว็บไซต์: <https://so05.tci-thaijo.org/index.php/researchjournal-lru>

กำหนดออก ปีละ 4 ฉบับ ฉบับที่ 1 มกราคม-มีนาคม, ฉบับที่ 2 เมษายน-มิถุนายน,
ฉบับที่ 3 กรกฎาคม-กันยายน, และ ฉบับที่ 4 ตุลาคม-ธันวาคม

พิมพ์จำนวน 140 เล่ม

ปีที่พิมพ์ 2564

พิมพ์ที่ รุ่งแสงธุรกิจการพิมพ์ อำเภอเมือง จังหวัดเลย

ISSN I905-I867

การเผยแพร่ จัดส่งให้แก่ผู้เขียนบทความ คณะ สำนักวิทยบริการในมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ห้องสมุดของ
สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา หอสมุดแห่งชาติ สำนักงาน วช. หน่วยงานภาครัฐ

- ข้อความที่ปรากฏในวารสารฉบับนี้เป็นความคิดเห็นของผู้เขียนแต่ละท่าน สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย และกองบรรณาธิการ ไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยและไม่มีส่วนรับผิดชอบใดๆ
- สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ขอให้ผู้อ่านอ้างอิงในกรณีที่ท่านคัดลอกเนื้อหาบทความในวารสารฉบับนี้

บทบรรณาธิการ

วารสารวิจัยและพัฒนา ของสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย เป็นวารสารที่นำเสนอผลงานบทความทางวิชาการ/บทความวิทยานิพนธ์/บทความวิจัย ของนักวิชาการ คณาจารย์ นิสิต นักศึกษา ในด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และสาขาอื่นๆ ในด้านสหวิทยาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ดังต่อไปนี้ มานุษยวิทยา นิเทศศาสตร์ วารสารศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ บริหารธุรกิจและการจัดการ ประวัติศาสตร์ นิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ สังคมวิทยา ภาษาศาสตร์ พัฒนาสังคม พัฒนาชุมชน เพื่อการเผยแพร่ผลงานแก่ผู้สนใจต่อไป

สำหรับนักวิจัย นักวิชาการ คณาจารย์ นิสิต นักศึกษา หรือผู้สนใจที่มีผลงานและมีความประสงค์ จะเผยแพร่ผลงาน สามารถส่งผลงานของท่านตามหัวข้อและแบบฟอร์มของสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย โดยสถาบันวิจัยและพัฒนา จะส่งผลงานของท่านให้ผู้ทรงคุณวุฒิอ่านและประเมินผลงานของท่าน เพื่อให้ผลงานของท่านเป็นที่ยอมรับและได้รับการเผยแพร่ต่อไป

ขอขอบคุณผู้เขียน ผู้ทรงคุณวุฒิ คณะที่ปรึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้องตลอดจนผู้อ่านที่ให้ความสนใจจนทำให้วารสารฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี หวังเป็นอย่างยิ่งว่าวารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ปีที่ 16 ฉบับที่ 56 จะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้าและนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในทางวิชาการ หากมีข้อบกพร่องประการใด สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ยินดีน้อมรับคำแนะนำเพื่อปรับปรุงแก้ไขต่อไป

กองบรรณาธิการ

**ความเป็นไปได้ในการรวมกลุ่มเครือข่ายธุรกิจ (Cluster)
และสถานการณ์การแข่งขันทางการตลาดของผ้าทอพื้นเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์**
The Possibility to Combine Business Networking Groups (Cluster) and the Market
Competition Situation of Woven Fabrics in Phetchabun Province

จตุพร จันทร์เพชร¹Jatupon Janpet¹Corresponding author's E-mail: faro.thai@hotmail.com¹

(Received: September 21, 2020; Revised: November 16, 2020; Accepted: December 18, 2020)

บทคัดย่อ

การศึกษาในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสถานการณ์ความเป็นไปได้การรวมกลุ่มเครือข่ายธุรกิจผู้ทอผ้าขึ้นหัวแดงตีนก่านในจังหวัดเพชรบูรณ์ 2) เพื่อศึกษาสถานการณ์การแข่งขันทางการตลาดของธุรกิจผู้ทอผ้าขึ้นหัวแดงตีนก่าน ในจังหวัดเพชรบูรณ์ วิธีดำเนินการวิจัยโดยการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์เชิงลึก จากผู้ทอผ้าขึ้นหัวแดงตีนก่าน ในอำเภอหล่มสัก และอำเภอหล่มเก่า จำนวน 6 กลุ่ม คือ กลุ่มทอผ้าไทหล่มบ้านหวาย กลุ่มทอผ้าที่กระตูกบ้านวังร่อง กลุ่มทอผ้าฝ้ายบ้านตัว กลุ่มทอผ้าวัดศรีฐานวังบาล กลุ่มทอผ้าบ้านภูผากั้ง กลุ่มทอผ้าบ้านอีเล็ด เพื่อวิเคราะห์ความสามารถในการแข่งขันโดยใช้แบบจำลองเพชร และใช้สถิติพรรณนา วิเคราะห์ข้อมูลค่าร้อยละ (Percentage) ค่าความถี่ (Frequency) ค่าเฉลี่ย (Average) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มผู้ทอผ้าขึ้นหัวแดงตีนก่าน เป็นเพศหญิง มีอายุ 71 ปีขึ้นไป การศึกษาระดับประถมศึกษา มีภูมิลำเนาอยู่ทั้งอำเภอหล่มสัก และอำเภอหล่มเก่า อาชีพเป็นแม่บ้าน มีรายได้ส่วนใหญ่ 5,000-10,000 และคาดการณ์ว่ากลุ่มของตนเองมีการรวมกลุ่มในระดับ กลุ่มที่ 2 กลุ่มกำลังแสวงหา ทิศทาง ซึ่งหมายถึง รวมตัวกัน อย่างหลวมๆ มีความต้องการ และโอกาสทางการตลาดสำหรับสินค้า มีลูกค้าชัดเจน เน้นพัฒนาคุณภาพและมาตรฐาน สินค้า เช่น กลุ่ม OTOP ซึ่งมีความต้องการรวมกลุ่ม ผลการศึกษาดูสถานการณ์ความเป็นไปได้ในการรวมกลุ่มเครือข่ายธุรกิจ (Cluster) อยู่ในกลุ่มกำลังแสวงหาทิศทาง (Seeking direction) และสถานการณ์การแข่งขันทางการตลาดของธุรกิจผู้ทอผ้าขึ้นหัวแดงตีนก่าน ทางด้านความสามารถในการแข่งขันของการรวมกลุ่ม พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง สถานะปัจจัยการผลิตอยู่ในระดับปานกลาง สถานะอุปสงค์อยู่ในระดับมาก อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องและสนับสนุน อยู่ในระดับปานกลาง การส่งเสริมของภาครัฐ อยู่ในระดับปานกลาง และผลการศึกษาถึงความสามารถของการแข่งขันของการรวมกลุ่มผู้ทอผ้าขึ้นหัวแดงตีนก่าน พบว่า อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องและสนับสนุน อาทิ ตัวแทนจำหน่ายสี่ล้อม ตัวแทนจำหน่ายเส้นไหม มีแนวโน้มที่ดี สถานะปัจจัยการผลิต การปรับปรุงด้านการผลิต การคิดค้นลายใหม่ มีแนวโน้มดีขึ้น อุปสงค์ของตลาดมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เนื่องจากผ้าทอไม่เพียงพอกับความต้องการ สภาพการแข่งขันมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น และรัฐบาลมีการส่งเสริมเพิ่มขึ้น

คำสำคัญ: การรวมกลุ่มเครือข่ายธุรกิจ ผ้าทอพื้นเมือง

¹ อาจารย์ประจำสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

¹ Lecturer, Economics Program, Faculty of Management Science, Phetchabun Rajabhat University

Abstract

The objectives of this study are 1) to study the situation feasibility integration cluster business network of Hua-Daeng-Teen-Gan Sarong weaver in Petchabun province. 2) To study the market competition situation of the Hua-Daeng-Teen-Gan Sarong weaver business in Phetchabun Province. Methods of conducting research by studying and collecting data using questionnaires and in-depth interviews from the Hua-Daeng-Teen-Gan Sarong weaver. In the district of Lom Sak and Lom Kao district, the number of 6 groups is the Tai Lom Ban Wai Weaving Group, Ban Wang Rong Ki Kratok Weaving Group, Ban Tio Cotton Weaving Group, Si Than Wang Ban Temple Weaving Group, Ban Phu Phak Sai Weaving Group and Ban Eelert Weaving Group. To analyze competitiveness using diamond models and using descriptive statistics to analyze the data, percentage (Percentage), frequency (average), standard deviation (S.D.)

The overall study revealed that most weavers of Hua-Daeng-Teen-Gan Sarong weaver were 71 years and above, having primary education level, and reside in Lomsak and Lom Kao District. Their main occupation was housewife, earning 5,000-10,000 Baht per month. Most believe that their group is in the 2nd level; group that is exploring for direction which means that the group is still loosely formed, share similar needs and market opportunity, aiming at specific customer, and focus on improving product quality. These group are such as OTOP group who express the need to form group. The result of the study revealed that there is a possibility for forming group. A group of business clusters are in the direction of Seeking Direction. On subject of market competition, the sample report middle score on the question on competitiveness benefit from forming group, middle score in production means, and middle score in government support. The study on Hua-Daeng-Teen-Gan Sarong weaver competitive capacity showed that the overall state of related and supporting industry is good. Dye seller and silk seller agency shows good trends, Production means and quality improvement show improving sign. The demand of product also showed an increase as the capacity to produce still does not meet the demand. Market competition is rising, and government showed better support.

Keywords: cluster business network, local woven fabric

ความเป็นมาของปัญหา

การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนซึ่งเป็นรากฐานสำคัญในการสร้างระบบเศรษฐกิจของประเทศให้เติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่อง มั่นคงสู่ความยั่งยืน และสืบสานความเป็นไทยสู่สากลผ่านงานศิลปหัตถกรรม เพื่ออนุรักษ์คุณค่าแห่งศิลปาชีพ และต่อยอดมูลค่าเชิงพาณิชย์ (กระทรวงพาณิชย์, 2559) การพัฒนาผ้าทอท้องถิ่นของไทยนับเป็นมรดกทางวัฒนธรรมและเป็นผลงานสะท้อน

ภูมิปัญญาที่สั่งสมสืบเนื่องมาหลายชั่วอายุ โดยผ้าทอแต่ละท้องถิ่น แต่ละผืนจะสามารถสะท้อนถึง ประเพณี ความเชื่อ ชาติพันธุ์ และวิถีชีวิตของคนในชุมชน ภูมิปัญญาการทอผ้าไหมของแต่ละภูมิภาคแต่ละท้องถิ่น ถือเป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าและมีเอกลักษณ์แสดงออกถึงมรดกทางวัฒนธรรมประเพณีและวิถีชีวิตของคนไทยที่มีความเจริญรุ่งเรืองตั้งแต่ครั้งในอดีต การทอผ้าไหมแต่ดั้งเดิมนิยมทอไว้ใช้ในครัวเรือนต่อมาได้มีการพัฒนา

รูปแบบการผลิตไปในเชิงการค้ามากขึ้นทำให้เกิดการปรับเปลี่ยนรูปลักษณะที่มีการพัฒนามากขึ้นแต่ยังคงไว้ซึ่งรูปลักษณะและการสืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่น

สำหรับผ้าทอเพชรบูรณ์ ที่มีชื่อเสียงและเป็นเอกลักษณ์ที่เป็นที่รู้จักกันอย่างกว้างขวาง คือ ชินหัวแดง ตีนก่าน ภูมิปัญญาบนผ้าผืนงาม ของชาวไทลื้อ (องค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบูรณ์, 2562) เป็นผ้าทอที่แสดงถึงวิถีชีวิตของคนไทยที่มีความเจริญรุ่งเรืองตั้งแต่ครั้งในอดีต ผ้าทอเพชรบูรณ์ เป็นการทอด้วยกี่กระตุกวัสดุที่ใช้ในการทอได้แก่ ผ้าฝ้าย ไหม และด้ายสำเร็จรูป (ด้ายไทโระ) ลักษณะของผ้าที่พบเป็นการทอด้วยการมัดหมี่ และการทอหยกดอก (พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ มหาวชิราวุธ, 2551) ซึ่งการทอผ้าไหมดั้งเดิมนิยมทอไว้ใช้ในครัวเรือน ต่อมาในปัจจุบันได้มีการพัฒนารูปแบบการผลิตไปในเชิงการค้ามากขึ้นทำให้เกิดการผลิตมากขึ้น นำไปสู่การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศได้ คือการพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจหรือคลัสเตอร์ ซึ่งถือเป็นหนึ่งในเครื่องมือที่สำคัญในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ Michael E. Porter (1990) ได้เสนอแนวคิดเรื่องคลัสเตอร์ (Cluster) โดยได้ให้คำจำกัดความไว้ว่ากลุ่มของธุรกิจและสถาบันที่เกี่ยวข้องมารวมตัวดำเนินกิจการอยู่ในพื้นที่ใกล้เคียงกัน (Geographical proximity) มีความร่วมมือ เกื้อหนุน เชื่อมโยงและเสริมกิจการซึ่งกันและกันอย่างครบวงจร (Commonality & Complimentarity) ทั้งในแนวดิ่งและแนวนอนโดยความเชื่อมโยงในแนวดิ่ง (Vertical linkages) เป็นความเชื่อมโยงของผู้ประกอบการธุรกิจตั้งแต่ต้นน้ำ จนถึงปลายน้ำและความเชื่อมโยงในแนวนอน (Horizontal linkages) เป็นความเชื่อมโยงอุตสาหกรรม สนับสนุนต่างๆ รวมทั้งธุรกิจให้บริการ สมาคมการค้า สถาบันการศึกษาและฝึกอบรม สถาบันวิจัยและพัฒนา ตลอดจนหน่วยงานภาครัฐต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อบรรลุเป้าหมายร่วมกัน คือ การเพิ่มผลิตภาพ (Productivity)

ซึ่งถือเป็นปัจจัยหลักในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันที่ยั่งยืน ทั้งนี้ รติมา คชนันท์ (2558) กล่าวว่าหัวใจของการพัฒนาคลัสเตอร์คือ การสร้างความร่วมมือบนพื้นฐานของการแข่งขัน โดยผู้ที่เกี่ยวข้องในเครือข่ายวิสาหกิจ หรือคลัสเตอร์นั้นๆ จะต้องมีการวางแผนกำหนดทิศทางเป้าหมาย และกลยุทธ์ในการพัฒนาร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารความรู้ตลอดจนทรัพยากรต่างๆ ระหว่างกัน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ และผลิตภาพโดยรวมของคลัสเตอร์นั้นๆ

ปัจจุบันผ้าทอเพชรบูรณ์ได้รับความนิยมสูงมาก การทอผ้าจึงเป็นหัตถกรรมพื้นบ้านที่ทำรายได้ดี และนับวันจะแพร่หลายมากยิ่งขึ้น ด้วยลวดลายสีสัน และฝีมือทอผ้าอันประณีตงดงาม แต่ที่ผ่านมายังประสบปัญหาเรื่องของการรวมกลุ่มเป็นกลุ่มเครือข่ายธุรกิจ เนื่องจากแต่ละชุมชนยังไม่มีความรู้ในเรื่องการรวมกลุ่มเครือข่าย ซึ่งจะสามารถช่วยการดำเนินธุรกิจในเรื่องลดต้นทุน หรือเป็นการใช้วัตถุดิบร่วมกันระหว่างกลุ่มของตนเองและกลุ่มอื่นได้

จากความสำคัญและการก่อให้เกิดคุณประโยชน์นานับประการดังกล่าวข้างต้นของคลัสเตอร์ที่เป็นกลุ่มเกษตรกรรายย่อย (Farming) เน้นให้เกิดการรวมกลุ่มเพื่อการผลิตสินค้าที่มีคุณภาพ งานวิจัยเรื่องนี้จึงเป็นการศึกษาความเป็นไปได้ในการรวมกลุ่มเครือข่ายธุรกิจ (Cluster) และสถานการณ์การแข่งขันทางการตลาดของผ้าทอพื้นเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ว่ามีปัจจัยอะไรบ้างที่ใช้ในการส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาคลัสเตอร์

ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาความเป็นไปได้ในการรวมกลุ่มเครือข่ายธุรกิจ (Cluster) และสถานการณ์การแข่งขันทางการตลาดของผ้าทอพื้นเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อเป็นแนวทางในการรวมกลุ่มเป็น Cluster ต่อไปในอนาคต และสามารถสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันในตลาดธุรกิจผ้าทอต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสถานการณ์ความเป็นไปได้การรวมกลุ่มเครือข่ายธุรกิจผู้ทอผ้าขึ้นหัวแดงตีนก่านในจังหวัดเพชรบูรณ์
2. เพื่อศึกษาสถานการณ์การแข่งขันทางการตลาดของธุรกิจผู้ทอผ้าขึ้นหัวแดงตีนก่าน ในจังหวัดเพชรบูรณ์

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประเภทของการวิจัย

ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์เชิงสำรวจ (Survey interview) เพื่อรวบรวมข้อมูลเบื้องต้นก่อนทำการทบทวนวรรณกรรมและสร้างกรอบแนวคิดงานวิจัย โดยทำการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ทอผ้าขึ้นหัวแดงตีนก่าน อำเภอหล่มสัก จำนวน 3 กลุ่ม และอำเภอหล่มเก่า จำนวน 3 กลุ่ม ในจังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อนำข้อมูลมาประกอบในการทบทวนวรรณกรรมและสร้างกรอบแนวคิดในการศึกษา โดยกำหนดโครงสร้างคำถามปลายเปิดและปลายปิด เพื่อสอบถามความคิดเห็น และแนวคิดของกลุ่มผู้ทอผ้าขึ้นหัวแดงตีนก่าน

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรของการวิจัย คือ กลุ่มผู้ทอผ้าขึ้นหัวแดงตีนก่าน ทั้งหมด 6 กลุ่ม ในเขตพื้นที่อำเภอหล่มสัก และอำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยใช้วิธีเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling) ซึ่งทอผ้าขึ้นหัวแดงตีนก่านเพื่อการจำหน่าย ได้แก่ กลุ่มทอผ้าไทหล่มบ้านหวาย อำเภอหล่มสัก กลุ่มทอผ้าที่กระตุกบ้านวังร่อง อำเภอหล่มสัก กลุ่มทอผ้าฝ้ายบ้านตัว อำเภอหล่มสัก กลุ่มทอผ้าวัดศรีฐานวังบาล อำเภอหล่มเก่า กลุ่มทอผ้าบ้านภูผักไซ อำเภอหล่มเก่า กลุ่มทอผ้าบ้านอีเล็ด อำเภอหล่มเก่า

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) และแบบ

สัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) ความเป็นไปได้ในการรวมกลุ่มเครือข่ายธุรกิจ (Cluster) และสถานการณ์การแข่งขันทางการตลาดของผ้าทอพื้นเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยแบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้มี 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ศึกษาสภาพทั่วไปของกลุ่มผู้ทอผ้าขึ้นหัวแดงตีนก่าน ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ การศึกษา ภูมิฐานะ อาชีพหลัก รายได้ ท่านเป็นสมาชิกกลุ่มผ้าทอกลุ่มใด ท่านคิดว่ากลุ่มของท่านมีการรวมกลุ่มอยู่ในระดับไหน และท่านมีความต้องการรวมกลุ่มเป็นเครือข่ายกลุ่มผู้ทอผ้าขึ้นหัวแดงตีนก่านหรือไม่

ตอนที่ 2 ศึกษาสถานการณ์การแข่งขันทางการตลาดของธุรกิจผู้ทอผ้าขึ้นหัวแดงตีนก่าน ในอำเภอหล่มสัก อำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์ ซึ่งประกอบด้วย การส่งเสริมการรวมกลุ่ม สถานะปัจจัยการผลิต สถานะอุปสงค์ อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องและสนับสนุน โครงสร้างและสภาพการแข่งขัน การส่งเสริมของภาครัฐ และผลการวิเคราะห์ความสามารถในการแข่งขันของการรวมกลุ่มผู้ทอผ้าขึ้นหัวแดงตีนก่านโดยใช้แบบจำลองเพชร ด้วยการใช้คะแนนแบบลิเคิร์ตสเกล (Likert scale) แบบ 5 ระดับ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ โดยใช้ข้อมูลจากแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) โดยเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key informants) คือ ผู้ทอผ้าขึ้นหัวแดงตีนก่าน นักวิชาการจากสถาบันการศึกษา และสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดเพชรบูรณ์ จากกลุ่มผู้ทอผ้าขึ้นหัวแดงตีนก่าน ในมุมมองด้านการผลิต การจำหน่าย และการแข่งขัน

4.2 แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ โดยศึกษาค้นคว้าจากเอกสารและตำราทางวิชาการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการแข่งขันของกลุ่มผู้ทอผ้าขึ้นหัวแดงตีนก่าน

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

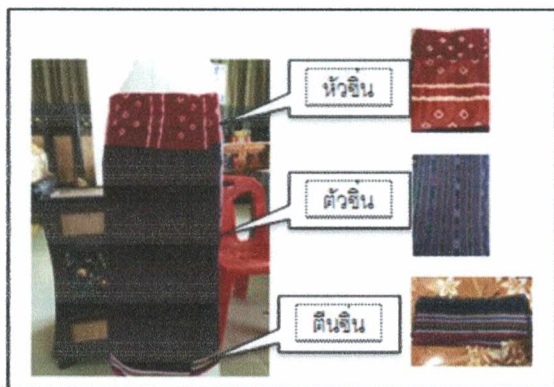
5.1 เพื่อศึกษาสภาพทั่วไป บริบทเฉพาะของกลุ่มผู้ทอผ้าขึ้นหัวแดงตีนก่าน เขตพื้นที่อำเภอหล่มสักและอำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยใช้เครื่องมือหลักเป็นแบบสอบถาม ร่วมกับการสัมภาษณ์เชิงโครงสร้าง การสำรวจอย่างคร่าวๆ สืบค้นจากข้อมูลทุติยภูมิ การสังเกตและการสอบถามจากบุคคลที่สามารถให้ข้อมูลได้ (Key informant) จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลแบบบรรยายและพรรณนา (Descriptive research) และรูปภาพประกอบ

5.2 จัดเวทีเสวนาเพื่อสัมภาษณ์เชิงลึก ร่วมกันระหว่างผู้ทอผ้าขึ้นหัวแดงตีนก่าน นักวิชาการจากสถาบันการศึกษา สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อให้ผู้ทอผ้าขึ้นเล่าประสบการณ์ เหตุการณ์ต่างๆ เกี่ยวกับข้อเท็จจริง ความรู้สึก และความคิดเห็นส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง ร่วมกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการทอผ้าขึ้นหัวแดงตีนก่าน เพื่อศึกษาสถานการณ์ความเป็นไปได้ในการรวมกลุ่มเครือข่ายธุรกิจกลุ่มผู้ทอผ้าขึ้นหัวแดงตีนก่านในจังหวัดเพชรบูรณ์ และสถานการณ์การแข่งขันทางการตลาดของธุรกิจกลุ่มผู้ทอผ้าขึ้นหัวแดงตีนก่าน ในจังหวัดเพชรบูรณ์ ในการวิเคราะห์ประเด็นปัญหา และการค้นหาแนวทางการแก้ปัญหา แนวโน้มความเป็นไปได้ของการรวมกลุ่มเครือข่ายธุรกิจ (Cluster) ผ้าทอพื้นเมืองใช้การวิเคราะห์ความสามารถในการแข่งขันโดยใช้แบบจำลองเพชร (Diamond model) ของ Michael E. Porter ซึ่งประกอบด้วย 1) สถานะปัจจัยการผลิต (Factor conditions) 2) สถานะอุปสงค์ (Demand conditions) 3) อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องและสนับสนุน (Related and supporting industries) และ 4) ยุทธการ โครงสร้าง และสภาพการแข่งขัน (Firm strategy, structure and rivalry) 5) บทบาทของภาครัฐ และเหตุสุดวิสัย

ผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 จากการเก็บข้อมูลศึกษาสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม กลุ่มผู้ทอผ้าขึ้นหัวแดงตีนก่านในพื้นที่อำเภอหล่มสัก อำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์ ทั้งหมด 6 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มทอผ้าไทหล่มบ้านหวาย กลุ่มทอผ้าที่กระตุกบ้านวังร่อง กลุ่มทอผ้าฝ้ายบ้านดัว กลุ่มทอผ้าวัดศรีฐานวังบาล กลุ่มทอผ้าบ้านภูผักไซ และกลุ่มทอผ้าบ้านอีเล็ค เมื่อคิดเป็นอัตราส่วนร้อยละของเพศ พบว่ากลุ่มผู้ทอผ้าขึ้นหัวแดงตีนก่าน เป็นเพศหญิงทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 100 มีอายุ 71 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 50.00 การศึกษาระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 83.30 มีภูมิลำเนาอยู่ทั้งอำเภอหล่มสัก และอำเภอหล่มเก่า คิดเป็นร้อยละ 50.00 อาชีพเป็นแม่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 50.00 มีรายได้ส่วนใหญ่ 5,000-10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 66.70 และคาดการณ์ว่ากลุ่มของตนเองมีการรวมกลุ่มในระดับกลุ่มที่ 2 กลุ่มกำลังแสวงหาทิศทาง มีการรวมตัวกันอย่างหลวมๆ มีความต้องการ และโอกาสทางการตลาดสำหรับสินค้า มีลูกค้าชัดเจน เน้นพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานสินค้า เช่น กลุ่ม OTOP คิดเป็นร้อยละ 83.30 และมีความต้องการรวมกลุ่มคิดเป็นร้อยละ 93.30

สถานการณ์การรวมกลุ่มเครือข่ายธุรกิจผู้ทอผ้าขึ้นหัวแดงตีนก่าน จากการจัดเวทีเสวนาสถานการณ์การแข่งขันทางการตลาดของผ้าทอพื้นเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่า กลุ่มผู้ทอผ้าขึ้นหัวแดงตีนก่านทั้ง 6 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มทอผ้าไทหล่มบ้านหวาย อำเภอหล่มสัก กลุ่มทอผ้าที่กระตุกบ้านวังร่อง อำเภอหล่มสัก กลุ่มทอผ้าฝ้ายบ้านดัว อำเภอหล่มสัก กลุ่มทอผ้าวัดศรีฐานวังบาล อำเภอหล่มเก่า กลุ่มทอผ้าบ้านภูผักไซ อำเภอหล่มเก่า และกลุ่มทอผ้าบ้านอีเล็ค อำเภอหล่มเก่า มีการทอผ้าขึ้นที่มีเอกลักษณ์ และเป็นจุดเด่นของทั้ง 6 กลุ่ม ในพื้นที่อำเภอหล่มสัก และอำเภอหล่มเก่า คือ การทอผ้าขึ้นหัวแดงตีนก่าน ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 ผ้าขึ้นหัวแดงตีนก้น

เมื่อสอบถามถึงประเด็นความเป็นไปได้ในการรวมกลุ่มผู้ทอผ้าขึ้นหัวแดงตีนก้น ปรากฏว่าแต่ละกลุ่มให้ความคิดเห็นว่า มีความเป็นไปได้ในการรวมกลุ่มผู้ทอผ้าขึ้นหัวแดงตีนก้น เห็นได้จากเมื่อมีการสั่งซื้อผ้าขึ้นหัวแดงตีนก้นในกลุ่มหนึ่ง แต่หากว่าผ้าขึ้นหัวแดงตีนก้นไม่เพียงพอต่อการจำหน่าย อาจจะต้องขาดในส่วนประกอบของผ้าขึ้นหัวแดงตีนก้น เช่น หัวขึ้น ตัวขึ้น หรือตีนขึ้น จะมีการสั่งส่วนประกอบของขึ้นหัวแดงตีนก้นจากกลุ่มข้างเคียงในพื้นที่นั้น เพื่อนำมาจำหน่ายให้กับลูกค้า หรือแม้กระทั่งในการสั่งซื้อวัตถุดิบในการทอผ้าขึ้นหัวแดงตีนก้น จะมีการรวบรวมรายการสั่งซื้อวัตถุดิบ แล้วสั่งซื้อไปพร้อมกัน และเพื่อจำหน่ายวัตถุดิบให้กับกลุ่มในพื้นที่อีกด้วย ทำให้ประหยัดต้นทุน อาทิเช่น การสั่งซื้อไหม ด้ายประดิษฐ์ และสีย้อมผ้า เป็นต้น

จากการจัดเวทีเสวนา จึงสรุปผลการประเมินความเป็นไปได้ในการรวมกลุ่มเครือข่ายธุรกิจ (Cluster) กลุ่มผู้ทอผ้าขึ้นหัวแดงตีนก้น และสถานการณ์การแข่งขันทางการตลาดของผ้าทอพื้นเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ จึงมีความเป็นไปได้ในการรวมกลุ่ม แต่ยังเป็น การรวมกลุ่มที่อยู่ในระดับปานกลาง

ภาพที่ 2 จัดเวทีเสวนา

ส่วนที่ 2 ผลการศึกษาความเป็นไปได้ในการรวมกลุ่มเครือข่ายธุรกิจ (Cluster) กลุ่มผู้ทอผ้าขึ้นหัวแดงตีนก้น และสถานการณ์การแข่งขันทางการตลาดของผ้าทอพื้นเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์

1. กิจกรรมความสามารถในการแข่งขันของการรวมกลุ่มผู้ทอผ้าขึ้นหัวแดงตีนก้น พบว่า โดยภาพรวมได้แสดงความเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.38$, S.D. = 0.24) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ความเห็นอยู่ในระดับมาก คือ ประธานกลุ่มเป็นผู้ติดต่อประสานงานกับภาคส่วนอื่นๆ ($\bar{x} = 3.83$, S.D. = 0.48) รองลงมาคือมีคู่แข่งจำนวนมาก ($\bar{x} = 3.67$, S.D. = 0.21) และความคิดเห็นระดับน้อยที่สุดคือ คู่แข่งมีการขายสินค้าตัดราคา ($\bar{x} = 2.83$, S.D. = 0.17)

2. สถานะปัจจัยการผลิต กลุ่มผู้ทอผ้าขึ้นหัวแดงตีนก้น พบว่า โดยภาพรวมได้แสดงความเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.88$, S.D. = 0.52) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ความเห็นอยู่ในระดับมาก คือ การปรับปรุงด้านการผลิตของกลุ่มผู้ทอผ้าขึ้นหัวแดงตีนก้น สามารถดำเนินการได้อย่างเป็นรูปธรรม ($\bar{x} = 3.83$, S.D. = 0.48) รองลงมาคือ การเป็นสมาชิกทำให้กลุ่มผู้ทอผ้าขึ้นหัวแดงตีนก้น มีการพัฒนากระบวนการผลิต ($\bar{x} = 3.50$, S.D. = 0.34) และความคิดเห็นระดับน้อยที่สุดคือ เมื่อเข้าร่วมเป็นสมาชิกได้รับคำแนะนำในการพัฒนาการผลิต ($\bar{x} = 3.17$, S.D. = 0.31)

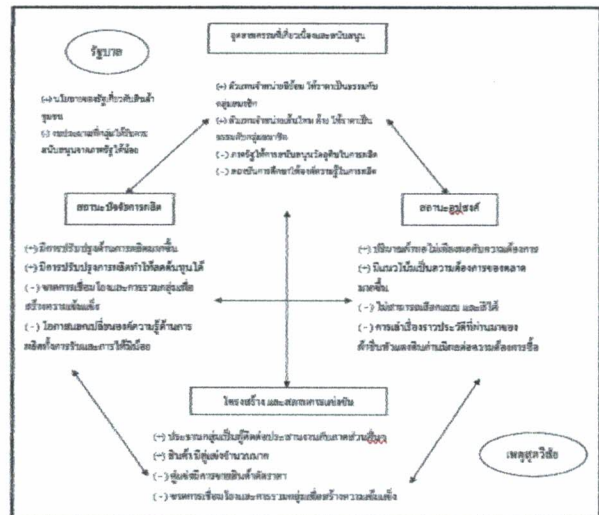
3. สถานะอุปสงค์ กลุ่มผู้ทอดผ้าขึ้นหัวแดงตีน ก่าน พบว่า โดยภาพรวมได้แสดงความเห็นอยู่ในระดับ มาก ($\bar{x} = 4.11$, S.D. = 0.11) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ความเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ปริมาณของ ผ้าขึ้นหัวแดงตีนก่านไม่เพียงพอกับความต้องการของ ลูกค้า ($\bar{x} = 4.67$, S.D. = 0.21) รองลงมาคือ ผลิตภัณฑ์ ผ้าขึ้นหัวแดงตีนก่านเป็นที่ต้องการของตลาด ($\bar{x} = 4.50$, S.D. = 0.22) และความคิดเห็นระดับน้อยที่สุดคือ การเล่า เรื่องราว ประวัติที่มาของผ้าขึ้นหัวแดงตีนก่าน มีผลต่อ ความต้องการซื้อ ($\bar{x} = 3.50$, S.D. = 0.43)

4. อุดสาหกรรมที่เกี่ยวข้องและสนับสนุน กลุ่มผู้ทอดผ้าขึ้นหัวแดงตีนก่าน พบว่า โดยภาพรวมได้ แสดงความเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.20$, S.D. = 0.38) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ความเห็นอยู่ในระดับ มาก คือ ตัวแทนจำหน่ายสีย้อม ให้ราคาเป็นธรรมกับกลุ่ม สมาชิก ($\bar{x} = 3.67$, S.D. = 0.21) รองลงมาคือ ตัวแทน จำหน่ายเส้นไหม ด้ายประดิษฐ์ ให้ราคาเป็นธรรมกับกลุ่ม สมาชิก ($\bar{x} = 3.50$, S.D. = 0.43) และความคิดเห็น ระดับน้อยที่สุดคือ สถาบันการศึกษาให้องค์ความรู้ในการ ผลิต ($\bar{x} = 2.67$, S.D. = 0.62)

5. การส่งเสริมของภาครัฐ กลุ่มผู้ทอดผ้าขึ้นหัว แดงตีนก่าน พบว่า โดยภาพรวมได้แสดงความเห็นอยู่ใน ระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.16$, S.D. = 0.58) เมื่อพิจารณา รายข้อ พบว่า ความเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คือ กลุ่ม ของท่านได้รับการ ส่งเสริมจากเจ้าหน้าที่ของภาครัฐ ($\bar{x} = 3.33$, S.D. = 0.76) รองลงมาคือ การได้รับการบริการและ ประสานงาน จากเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบด้านการส่งเสริม ($\bar{x} = 3.33$, S.D. = 0.70) และความคิดเห็นระดับน้อย ที่สุดคือ งบประมาณที่กลุ่มได้รับการสนับสนุนจาก ภาครัฐมีน้อย ($\bar{x} = 2.50$, S.D. = 0.62)

ผลการวิเคราะห์ความเป็นไปได้ในการรวม กลุ่มเครือข่ายธุรกิจ (Cluster) กลุ่มผู้ทอดผ้าขึ้นหัวแดง ตีนก่าน และสถานการณ์การแข่งขันทางการตลาดของ

ผ้าทอพื้นเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ ผลการวิเคราะห์ ความสามารถในการแข่งขันโดยใช้แบบจำลองระบบเพชร (Diamond model) จากการจัดเวทีเสวนาสัมภาษณ์ผู้ที่มี ส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อยืนยันผลการวิจัยและให้กลุ่มผู้ทอด ผ้าขึ้นหัวแดงตีนก่านในอำเภอหล่มสัก และอำเภอหล่ม เก่า และนักวิชาการ ได้ให้ความคิดเห็นเพิ่มเติม ผลจาก การสัมภาษณ์เป็นดังนี้

ภาพที่ 3 วิเคราะห์ความสามารถในการแข่งขัน

จากภาพที่ 3 ในส่วนของอุตสาหกรรมที่ เกี่ยวเนื่องและสนับสนุน ซึ่งอาจเป็นทั้งโอกาสและ อุปสรรคต่อความสามารถในการแข่งขันของกลุ่มผู้ทอด ผ้าขึ้นหัวแดงตีนก่าน ในด้านปัจจัยเชิงบวก (+) ตัวแทน จำหน่ายสีย้อมให้ราคาเป็นธรรมกับกลุ่มสมาชิก และ(+) ตัวแทนจำหน่ายเส้นไหม ผ้า ให้ราคาเป็นธรรมกับกลุ่ม สมาชิก ซึ่งโดยส่วนใหญ่แล้วสมาชิกจะรวบรวมกันซื้อสี ย้อม ไหม และผ้าจากตัวแทน หรือบางครั้งก็ซื้อผ่าน กลุ่มของตนเอง ด้านลบ ประกอบไปด้วย (-) ยังขาดการ ได้รับการสนับสนุนวัตถุดิบจากภาครัฐ และ (-) สถาบันการศึกษายังไม่สามารถให้การสนับสนุนได้อย่าง ชัดเจน

ในด้านสถานะปัจจัยการผลิต ในทิศทางบวก ประกอบไปด้วย (+) มีการปรับปรุงด้านการผลิตมากขึ้น

อาทิเช่น การคิดค้นลวดลายใหม่ การทอแบบผสม โดยใช้ทั้งไหมและฝ้ายประดิษฐ์ในผืนเดียว เป็นต้น ได้มีการปรับปรุงการผลิตที่ดีขึ้น และสามารถทำได้เร็วขึ้น (+) มีแนวโน้มนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการผลิต เช่น การย้อมสี และ (+) มีการปรับปรุงการผลิตทำให้ลดต้นทุนได้นอกจากนี้ทางด้านลบ เห็นว่า (-) ยังขาดการเชื่อมโยงและการรวมกลุ่มเพื่อสร้างความเข้มแข็ง จะเห็นได้จากไม่มีการรวมตัวกันทอเป็นกลุ่มแล้ว ต่างคนต่างทอ เพราะด้วยเหตุมีงานประจำที่บ้าน ทำให้จะได้ทอก็ต่อเมื่อว่างจากงานในบ้านแล้วเท่านั้น

ด้านอุปสงค์ในทิศทางบวก ประกอบด้วย (+) ปริมาณผ้าทอไม่เพียงพอกับความต้องการ เพราะทอผ้าออกมาเท่าไรก็ไม่เพียงพอ จนต้องสั่งไวล่วงหน้า อีกทั้งยัง (+) มีแนวโน้มเป็นความต้องการของตลาดมากขึ้น ทางด้านลบเห็นว่าเป็นผ้าที่ทอออกมานั้นไม่สามารถเลือกแบบ และสีได้ และ (-) กลุ่มยังขาดการเชื่อมโยงและการรวมกลุ่มเพื่อสร้างความเข้มแข็ง

โครงสร้าง และสภาพการแข่งขัน ในทิศทางบวก ประกอบด้วย (+) ประธานกลุ่มเป็นผู้ติดต่อประสานงานกับภาคส่วนอื่นๆ จะเห็นได้จากการเข้ากิจกรรมการออกร้านเพื่อจำหน่ายผ้าทอ ประธานกลุ่มจะได้รับการประสานงานจากภาคส่วนอื่นๆ และนำข่าวสารมาแจ้งให้กับสมาชิกกลุ่มทราบ และรวบรวมผ้าที่สมาชิกทอได้ไปออกร้านจำหน่าย นอกจากนั้นผ้าทอยัง (+) มีคู่แข่งจำนวนมาก ทั้งผ้าทอที่เป็นไหมทั้งผืน หรือผ้าทอที่ทอแบบผสมระหว่างไหมกับฝ้ายประดิษฐ์ และยังมีผ้าจากกระแวงใกล้เคียงที่นำมาขายเช่นกัน ในทิศทางลบ (-) ผ้าทอมีคู่แข่งที่ขายสินค้าตัดราคา ซึ่งจะเป็นผ้ามาจากที่อื่นมาขายในราคาที่ถูกลงกว่า และ (-) กลุ่มยังขาดการเชื่อมโยงและการรวมกลุ่มเพื่อสร้างความเข้มแข็ง

ประเด็นทางด้านรัฐบาล มีทิศทางเป็นบวก (+) เนื่องจากได้รับกระแสการอนุรักษ์การใส่ผ้าทอพื้นเมือง หรืออาจจะเรียกได้ว่า ผ้าไทยโบราณ และภาครัฐยังมีการ

ส่งเสริมให้เน้นของดีประจำพื้นถิ่น ทำให้การทอผ้า และการสวมใส่กับมานิยมอีกครั้ง และยังเป็นการสร้างรายได้ของชุมชนตามนโยบายของภาครัฐอีกด้วย

อภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์ความเป็นไปได้ในการรวมกลุ่มจากความสามารถในการแข่งขันของการรวมกลุ่มผู้ทอผ้าชิ้นหัวแดงตีนก่านโดยใช้แบบจำลองเพชร (Diamond model) ได้แสดงความคิดเห็น ดังนี้ ในส่วนของอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องและสนับสนุน ซึ่งอาจเป็นทั้งโอกาสและอุปสรรคต่อความสามารถในการแข่งขันของกลุ่มผู้ทอผ้าชิ้นหัวแดงตีนก่าน มีโอกาสที่ตัวแทนจำหน่ายสี่ย้อมให้ราคาเป็นธรรมกับกลุ่มสมาชิก และ ตัวแทนจำหน่ายเส้นไหม ด้ายประดิษฐ์ ให้ราคาเป็นธรรมกับกลุ่มสมาชิก ซึ่งโดยส่วนใหญ่แล้วสมาชิกจะรวบรวมกันซื้อสี่ย้อม และด้ายประดิษฐ์จากตัวแทน หรือบางครั้งก็ซื้อผ่านสมาชิกของกลุ่มอื่นรวมถึงสมาชิกกลุ่มของตนเอง เพื่อเป็นการลดต้นทุน บางครั้งการซื้อสี่ย้อมหรือวัตถุดิบอื่นๆ จะมีตัวแทนกลุ่มซื้อไว้ในจำนวนที่มากพอที่จะสามารถขายต่อให้สมาชิกกลุ่มอื่นๆ ได้สำหรับสิ่งที่เป็อุปสรรคคือยังขาดการได้รับการสนับสนุนวัตถุดิบจากภาครัฐ และสถาบันการศึกษายังไม่สามารถให้การสนับสนุนได้อย่างชัดเจน

ทางด้านสถานะปัจจัยการผลิต ที่เป็นโอกาสคือมีการปรับปรุงด้านการผลิตมากขึ้น อาทิเช่น การคิดค้นลวดลายใหม่ การทอแบบผสม การย้อมสีเส้นไหมที่มีความโดดเด่นไปจากสีดั้งเดิม โดยใช้ทั้งไหมและด้ายประดิษฐ์ในผืนเดียว เป็นต้น ซึ่งสามารถปรับปรุงการผลิตที่ดีขึ้น และสามารถทำได้เร็วขึ้น นอกจากนี้ยังมีแนวโน้มนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการผลิต เช่น การย้อมสี และมีการปรับปรุงการผลิตทำให้ลดต้นทุนได้นอกจากนี้อุปสรรคที่พบคือยังขาดการเชื่อมโยงและการรวมกลุ่มเพื่อสร้างความเข้มแข็ง จะเห็นได้จากไม่มีการรวมตัวกันทอ

เป็นกลุ่มแล้ว ต่างคนต่างทอ เพราะด้วยเหตุมีงานประจำที่บ้าน ทำไร่นา ทำสวน ทำให้จะได้ทอก็ต่อเมื่อว่างจากงานในบ้านแล้วเท่านั้น

ด้านอุปสงค์ที่เป็นโอกาสคือ ปริมาณผ้าขึ้นหัวแดงตีนก่านไม่เพียงพอต่อความต้องการ เพราะทอผ้าขึ้นหัวแดงตีนก่านออกมาเท่าไรก็ไม่เพียงพอต่อความต้องการ จนต้องสั่งไว้ล่วงหน้า อีกทั้งยังมีแนวโน้มเป็นความต้องการของตลาดมากขึ้น อุปสรรคของกลุ่มที่พบคือ ผ้าที่ทอออกมานั้นไม่สามารถเลือกแบบ และสีได้ และกลุ่มยังขาดการเชื่อมโยงและการรวมกลุ่มเพื่อสร้างความเข้มแข็ง

โครงสร้าง และสภาพการแข่งขัน ที่เป็นโอกาสของกลุ่มคือ ประธานกลุ่มเป็นผู้ติดต่อประสานงานกับภาคส่วนอื่นๆ จะเห็นได้จากการเข้ากิจกรรมการออกร้านเพื่อจำหน่ายผ้าขึ้นหัวแดงตีนก่าน ประธานกลุ่มจะได้รับการประสานงานจากภาคส่วนอื่นๆ และนำข่าวสารมาแจ้งให้กับสมาชิกกลุ่มทราบ และรวบรวมผ้าที่สมาชิกทอได้ไปออกร้านจำหน่าย นอกจากนั้นผ้าขึ้นหัวแดงตีนก่านยังมีคู่แข่งจำนวนมาก ทั้งผ้าทอที่เป็นไหมทั้งผืน หรือผ้าทอที่ทอแบบผสมระหว่างไหมกับด้ายประดิษฐ์ และยังมีผ้าจากกระแวงใกล้เคียงที่นำมาขายเช่นกัน อุปสรรคของผ้าขึ้นหัวแดงตีนก่านมีคู่แข่งที่ขายสินค้าตัวราคา ซึ่งจะเป็ผ้ามาจากที่อื่นมาขายในราคาที่ถูกลงกว่า และกลุ่มยังขาดการเชื่อมโยงและการรวมกลุ่มเพื่อสร้างความเข้มแข็ง

ประเด็นทางด้านรัฐบาล ที่สร้างโอกาสให้กลุ่มผู้ทอผ้าขึ้นหัวแดงตีนก่านคือได้รับกระแสการอนุรักษ์การใส่ผ้าขึ้นหัวแดงตีนก่าน หรืออาจจะเรียกได้ว่า ผ้าไทยโบราณ และภาครัฐยังมีการส่งเสริมให้นั้นของดีประจำพื้นถิ่น ทำให้การทอผ้าขึ้นหัวแดงตีนก่าน และการสวมใส่กลับมานิยมอีกครั้ง และยังเป็นการสร้างรายได้ของชุมชนตามนโยบายของภาครัฐอีก ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของไมเคิล พอร์เตอร์ (Michael E. Porter) ที่กล่าวว่า คลัสเตอร์เป็นเครื่องมือสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน

จากการศึกษา และวิเคราะห์ความสามารถในการแข่งขันจากเวทีเสวนา ความเป็นไปได้ในการรวมกลุ่มเครือข่ายธุรกิจ (Cluster) ผ้าทอพื้นเมือง พบว่า มีความเป็นไปได้ในการรวมกลุ่มผู้ทอผ้าขึ้นหัวแดงตีนก่าน อยู่ในกลุ่มที่ 2 คือ เป็นการรวมกลุ่มกันอย่างหลวมๆ และยังคงมีความต้องการซื้อสินค้าจากกลุ่ม ในลักษณะการซื้อสินค้าจากกลุ่ม OTOP และเป็นการรวมกลุ่มที่อยู่ในระดับปานกลาง

สรุปผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. กลุ่มทอผ้าพื้นเมืองไทหล่มทั้ง 6 กลุ่ม มีความเป็นไปได้ในการรวมกลุ่มเครือข่ายธุรกิจ (Cluster) อยู่ในกลุ่มกำลังแสวงหาทิศทาง (Seeking direction) กล่าวคือ เป็นกลุ่มที่มีโอกาสทางการตลาดดีพอสมควร มีกลุ่มลูกค้าที่ชัดเจน แต่การรวมกลุ่ม Cluster ยังไม่สามารถเข้าถึงกลุ่มทอผ้าพื้นเมืองไทหล่มนี้ได้ เนื่องจากคุณภาพของสินค้าหรือรูปแบบไม่ตรงกับความต้องการของลูกค้า เพราะ สินค้าส่วนใหญ่มีการทอไว้แล้วที่กลุ่มลูกค้ามาเห็นก็ซื้อไปได้เลย ซึ่งบางครั้งอาจไม่ได้สินค้าตรงตามความต้องการของลูกค้า เช่น ไม่สามารถเลือกสีได้ หรือไม่สามารถเลือกลายได้ เป็นต้น นอกจากนี้ยังขาดความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง จึงไม่สามารถเชื่อมโยงกันเป็นเครือข่ายได้

2. ในส่วนของอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องและสนับสนุน ซึ่งอาจเป็นทั้งโอกาสและอุปสรรคต่อความสามารถในการแข่งขันของกลุ่มผู้ทอผ้าขึ้นหัวแดงตีนก่าน มีโอกาสที่ตัวแทนจำหน่ายสืดย่อมให้ราคาเป็นธรรมกับกลุ่มสมาชิก และ ตัวแทนจำหน่ายเส้นไหม ด้ายประดิษฐ์ ให้ราคาเป็นธรรมกับกลุ่มสมาชิก ซึ่งโดยส่วนใหญ่แล้วสมาชิกจะรวบรวมกันซื้อสืดย่อม และด้ายประดิษฐ์จากตัวแทน หรือบางครั้งก็ซื้อผ่านสมาชิกของกลุ่มอื่นรวมถึงสมาชิกกลุ่มของตนเอง

ทางด้านสถานะปัจจัยการผลิต ที่เป็นโอกาสคือ มีการปรับปรุงด้านการผลิตมากขึ้น อาทิเช่น การคิดค้น ลวดลายใหม่ การออกแบบผสม โดยใช้ทั้งไหมและด้าย ประดิษฐ์ในฝันเดียว เป็นต้น ซึ่งสามารถปรับปรุงการผลิต ที่ดีขึ้น และสามารถทำได้เร็วขึ้น นอกจากนี้ยังมีแนวโน้ม นำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการผลิต เช่น การย้อมสี และมีการปรับปรุงการผลิตให้ลดต้นทุนได้

ด้านอุปสงค์ที่เป็นโอกาสคือ ปริมาณผ้าขึ้นหัว แดงตีนก่านไม่เพียงพอกับความต้องการ เพราะทอผ้าขึ้น หัวแดงตีนก่านออกมาเท่าไรก็ไม่เพียงพอ จนต้องสั่งไว้ล่วงหน้า อีกทั้งยังมีแนวโน้มเป็นความต้องการของตลาด มากขึ้น อุปสรรคของกลุ่มที่พบคือ ผ้าที่ทอออกมานั้นไม่ สามารถเลือกแบบ และสีได้ และกลุ่มยังขาดการเชื่อมโยง และการรวมกลุ่มเพื่อสร้างความเข้มแข็ง

โครงสร้าง และสภาพการแข่งขัน ที่เป็นโอกาส ของกลุ่มคือ ประธานกลุ่มเป็นผู้ติดต่อประสานงานกับ ภาคส่วนอื่นๆ จะเห็นได้จากการเข้ากิจกรรมการออกร้าน เพื่อจำหน่ายผ้าขึ้นหัวแดงตีนก่าน ประธานกลุ่มจะได้รับการ ประสานงานจากภาคส่วนอื่นๆ และนำข่าวสารมาแจ้ง ให้กับสมาชิกกลุ่มทราบ และรวบรวมผ้าที่สมาชิกทอได้ไป ออกร้านจำหน่าย นอกจากนั้นผ้าขึ้นหัวแดงตีนก่านยังมี คู่แข่งจำนวนมาก ทั้งผ้าทอที่เป็นไหมทั้งผืน หรือผ้าทอที่ ทอแบบผสมระหว่างไหมกับด้ายประดิษฐ์ และยังมีผ้า จากกระแวงใกล้เคียงที่นำมาขายเช่นกัน อุปสรรคของ ผ้าขึ้นหัวแดงตีนก่านมีคู่แข่งที่ขายสินค้าตัวราคา ซึ่งจะเป็นผ้ามาจากที่อื่นมาขายในราคาที่ถูกลง

ประเด็นทางด้านรัฐบาล ที่สร้างโอกาสให้กลุ่มผู้ ทอผ้าขึ้นหัวแดงตีนก่านคือได้รับกระแสการอนุรักษ์การได้ ผ้าขึ้นหัวแดงตีนก่าน หรืออาจจะเรียกได้ว่า ผ้าไทย โบราณ และภาครัฐยังมีการส่งเสริมให้นั้นของดีประจำ พื้นถิ่น ทำให้การทอผ้าขึ้นหัวแดงตีนก่าน และการสวมใส่ กลับมานิยมอีกครั้ง และยังเป็นการสร้างรายได้ของชุมชน ตามนโยบายของภาครัฐอีก ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของของ

ไมเคิล พอร์เตอร์ (Michael E. Porter) ที่กล่าวว่า คลัสเตอร์ เป็นเครื่องมือสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน

จากการศึกษา และวิเคราะห์ความสามารถใน การแข่งขันจากเวทีเสวนา ความเป็นไปได้ในการรวมกลุ่ม เครือข่ายธุรกิจ (Cluster) ผ้าทอพื้นเมือง พบว่า มีความ เป็นไปได้ในการรวมกลุ่มผู้ทอผ้าขึ้นหัวแดงตีนก่าน อยู่ใน กลุ่มที่ 2 คือ เป็นการรวมกลุ่มกันอย่างหลวมๆ และยังคง มีความต้องการซื้อสินค้าจากกลุ่ม ในลักษณะการซื้อ สินค้าจากกลุ่ม OTOP และเป็นการรวมกลุ่มที่อยู่ในระดับ ปานกลาง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการศึกษาความเป็นไปได้ในการรวมกลุ่ม เครือข่ายธุรกิจ (Cluster) และสถานการณ์การแข่งขันทาง การตลาดของผ้าทอพื้นเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ มีข้อเสนอ สำคัญๆ อยู่ 6 ประการ ได้แก่

1. วิธีการพัฒนาความร่วมมือในการรวมกลุ่ม กลุ่มต้องมีความชัดเจนจากการจัดกิจกรรมการรวมกลุ่ม อย่างสม่ำเสมอ อาทิ การ ประชุมการสัมมนา มีกิจกรรม ร่วมกันของสมาชิก เช่น การออกงานแสดงสินค้า การศึกษาดูงานของกลุ่มอย่างสม่ำเสมอ การจัดเสวนา แลกเปลี่ยนเรียนรู้ การจัดหาที่ปรึกษาที่มีความเชี่ยวชาญ เฉพาะด้าน เข้ามาช่วยพัฒนากลุ่ม
2. พัฒนาองค์ความรู้ให้แก่สมาชิกเพื่อให้ตรงกับความต้องการ อาทิ การพัฒนาองค์กร การตลาด การผลิต การเงิน และบุคคล เป็นต้น ควรให้สมาชิกมีการ แลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ ศึกษาดูงานกัน ภายใน และภายนอกกลุ่ม
3. วิธีการพัฒนาความร่วมมือเครือข่ายทาง ธุรกิจ เสนอให้มีการจัดหาวัตถุประสงค์ร่วมกัน และสร้าง เครือข่ายในทางด้านตลาด เพื่อเป็นการลดต้นทุน และ เพิ่มเป็นการเพิ่มยอดขายจำหน่าย

4. การทอผ้าขึ้นหัวแดงตีนก่าน ควรมีการผลิตในปริมาณที่เพียงพอต่อความต้องการของผู้บริโภค เพราะปริมาณความต้องการมีมากขึ้นเรื่อยๆ

5. การสนับสนุนจากภาครัฐ สมาชิกเสนอให้มีการสนับสนุนงบประมาณอย่างต่อเนื่อง การจัดสรรงบประมาณช่วยเหลือให้เป็นไปตามความสามารถ จัดให้มีความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ของภาครัฐ ส่งเสริมให้รู้จักเทคโนโลยีใหม่ๆ และมีการรับรองกลุ่มเพื่อสร้างความมั่นใจต่อการทำกิจกรรมต่างๆ ให้สังคม

6. จัดเวทีในการถ่ายทอดความรู้ให้แก่เยาวชนรุ่นหลัง เพื่อเป็นการสืบสานวัฒนธรรมให้ยังคงอยู่กับชุมชน

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรต้องศึกษา และให้ความรู้ในการสร้างจิตสำนึก และกระตุ้นให้กลุ่มเห็นความสำคัญของการรวมกลุ่ม เพราะนั่นหมายถึงการมีอำนาจต่อรองในการซื้อวัตถุดิบในการทอผ้า เช่น เส้นไหม , ด้ายประดิษฐ์ และสีย้อมผ้า

2. ควรให้หน่วยงานภาครัฐ และสถาบันการศึกษา เข้ามามีบทบาทมากขึ้น ในการอำนวยความสะดวกด้านความรู้ การตลาด การบริหารจัดการกลุ่ม การประชาสัมพันธ์

3. ควรส่งเสริมให้หน่วยงานภาครัฐ และสถาบันการศึกษาหาแนวทางการสืบทอดการทอผ้าแบบโบราณเพื่อเป็นการอนุรักษ์ ซึ่งปัจจุบันคนรุ่นใหม่ไม่ให้ความสนใจสืบทอด

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงพาณิชย์. (2559, 16 มีนาคม). SAC/ICT เปิดตัว 7 เส้นทางสายผ้าทอ ต่อยอดภูมิปัญญาหัตถศิลป์ สร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจสู่ชุมชนอย่างยั่งยืน. สืบค้นจาก <http://www.moc.go.th/index.php/moc-news/2015-10-19-04-33-08/item/1247.html>

พิพิธภัณฑผ้า มหาวิทยาลัยนเรศวร. (2551, 24 กรกฎาคม). ข้อมูลผ้าไทยภาคเหนือตอนล่าง. ผ้าเมืองเพชรบูรณ์. สืบค้นจาก <http://www.openbase.in.th/node/5441>

รติมา คชนันท์. (2558, ธันวาคม). คลัสเตอร์: การรวมกลุ่มธุรกิจเพื่อการแข่งขัน. สืบค้นจาก https://library2.parliament.go.th/ejournal/content_af/2558/dec2558-3.pdf

องค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบูรณ์. (2562, 22 สิงหาคม). ขึ้นหัวแดงตีนก่าน. สืบค้นจาก <http://www.phetchabunpao.go.th/>

Porter, Michael E. (1990, March–April). *The Competitive Advantage of Nations*. Retrieved from <https://hbr.org/1990/03/the-competitive-advantage-of-nations>